

4^ο Η ΔΙΑΒΑΣΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Μόλις δόθηκε η άδεια, όλοι οι Ίσραηλίτες ξεκίνησαν. Μία στήλη καπνοῦ τήν ήμέρα και μία φωτεινή στήλη τή

νύχτα τούς ώδηγοῦσαν. "Όλοι μαζί προχωροῦσαν γιὰ τὴ γῆ Χαναάν, τὴ γῆ τῶν πατέρων τους. Σιγὰ σιγὰ ἔφτασαν στὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ κάθησαν νὰ ξεκουραστοῦν.

Ξαφνικὰ εἶδαν πίσω τους νὰ ἔρχονται οἱ Αἰγύπτιοι. Ὁ Φαραὼ μετανόησε, πού ἄφησε τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ φύγουν κι ἔχασε τόσες χιλιάδες ἐργατικά χέρια, κι ἔτρεξε νὰ τοὺς προφτάσει.

Οἱ Ἰσραηλίτες δὲν ἤξεραν τί νὰ κάμουν. Ἐμπρὸς βρισκόταν ἡ θάλασσα καὶ πίσω οἱ Αἰγύπτιοι. Ἄρχισαν νὰ παραπονιοῦνται ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ.

— Καλύτερα νὰ πεθαίναμε στὴν Αἴγυπτο παρά στὴν ἔρημο, ἔλεγαν. Δὲν ὑπῆρχαν μὴματα στὴν Αἴγυπτο καὶ ἤρθαμε νὰ ταφοῦμε στὴν ἔρημο; ρωτοῦσε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Ὁ Μωυσῆς κοίταξε τὸν λαὸ του, κοίταξε πίσω τοὺς Αἰγυπτίους πού ἔρχονταν, ὕψωσε τὸ χέρι του καὶ φώναξε δυνατὰ:

— Μὴ φοβᾶστε! Περιμένετε νὰ δῆτε τὴ σωτηρία πού θὰ μᾶς δώσει ὁ Κύριος.

Καὶ ἀμέσως, σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ, χτύπησε μὲ τὸ ραβδί του τὰ νερά τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κι ἐγένεο μεγάλο καὶ πρωτάκουστο θαῦμα! Σχίστηκαν τὰ νερά στὴ μέση καὶ ἀνοίχτηκε ἕνας διάδρομος μέσα στὴ θάλασσα, σὰ νὰ πάγωσαν ξαφνικὰ τὰ νερά ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Προχώρησαν μέσα οἱ Ἰσραηλίτες καὶ πέρασαν ὅλοι ἀπέναντι, χωρὶς νὰ βραχοῦν τὰ πόδια τους. Πίσω τους ἔρχονταν οἱ Αἰγύπτιοι, πού μπῆκαν καὶ αὐτοὶ μέσα στὸ ἀνοιγμά τῆς θάλασσας, χωρὶς νὰ σκεφτοῦν.

Τότε ὁ Μωυσῆς, μόλις εἶδε πῶς ὅλος ὁ λαὸς του εἶχε περάσει, σήκωσε τὸ ραβδί του καὶ τὰ νερά τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ξανάκλεισαν καὶ σκέπασαν ὅλο τὸν στρατὸ τῶν Αἰγυπτίων.

Οἱ Ἰσραηλίτες, μόλις εἶδαν τὴ θεϊκὴ σωτηρία τους καὶ τοὺς ἐχθροὺς τους νὰ ἐξαφανίζονται μπροστὰ στὰ μάτια τους, ἔπεσαν γονατιστοὶ κι εὐχαρίστησαν τὸν Θεό.

"Ὑστερα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴ Μαριάμ, τὴν ἀδερφή τοῦ Ἄαρων καὶ τοῦ Μωυσῆ, ἔστησαν χορὸ καὶ τραγοῦδῆσαν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ — ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

α) Ἡ σωτηρία τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν Αἰγυπτίων σοῦ θυμίζουν ἄλλη σωτηρία καλῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλη καταστροφὴ κακῶν; β) Ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα συμβολίζει τὴν κολυμβήθρα. Ὅπως ὅταν πέρασαν οἱ Ἰσραηλίτες τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα, γλύτωσαν ἀπὸ τὴ σκλαβιά, ἔτσι καὶ οἱ χριστιανοὶ γλυτώνουν ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ὅταν βαπτίζονται. ☺

53 Ἡ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

Μετὰ τὸ πέρασμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἄρχισε ἕνα κουραστικὸ ταξίδι μέσα στὴν ἔρημο. Ἐδῶ οἱ Ἰσραηλίτες ὑπέφεραν πολλὰ, ἀλλὰ πάντοτε ὁ Θεὸς τοὺς βοήθαγε καὶ τοὺς ἔσωζε.

Κάποτε τρεῖς ἡμέρες ἔμειναν χωρὶς νερό. "Ὑστερα βρῆκαν λίγο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἦταν πικρὸ. Ὁ Μωυσῆς μ' ἕνα ξύλο, πού τοῦ ὑπέδειξε ὁ Θεός, ἔκαμε τὸ νερὸ γλυκὸ.

"Ἐπειτα ἔφτασαν στὴν ἔρημο Σιν. Ἐκεῖ τελείωσαν οἱ τροφές τους καὶ ἄρχισαν νὰ πεινοῦν.

Παραπονιόνταν πάλι στὸν Μωυσῆ κι ἔλεγαν:

— Καλύτερα νὰ μέναμε σκλάβοι στὴν Αἴγυπτο. Ἐκεῖ θὰ χορταίναμε τοῦλάχιστον ψωμί.

Μόνον ὁ Μωυσῆς δὲν ἀπελπίζοταν. Πίστευε πῶς ὁ Θεός, πού τοὺς βοήθησε μέχρι τώρα, θὰ ἔκανε τὸ θαῦμα του καὶ πάλι. Γονάτισε καὶ παρακάλεσε τὸν Θεὸ νὰ τοὺς βοηθήσει.

Πραγματικὰ τὴν ἄλλη μέρα εἶδαν παραξενεμένοι ὅλη τὴ γῆ νὰ εἶναι σκεπασμένη μὲ μία ἄσπρη σκόνη σὰν ἄλευρι. Ὁ Μωυσῆς τοὺς ἐξήγησε τί ἦταν ἡ σκόνη αὐτῆ.

— Μὲ αὐτὴ θὰ φτειάνετε ψωμί, τοὺς εἶπε. Τὴ στέλνει ὁ Θεὸς καὶ πρέπει νὰ μαζεῦετε μόνο ὅση σᾶς χρειάζεται γιὰ μιά μέρα, διότι θὰ μᾶς στέλνῃ κάθε μέρα.

Τὴν τροφὴ αὐτὴ τὴν ὠνόμασαν «μάννα».

Κάθε βράδυ επίσης έπεφταν από τόν ούρανόν εκατομμύρια όρτύκια, πού τά έπιαναν και τά έτρωγαν. Έτσι κάθε μέρα είχαν ψωμί και κρέας. Κάθε μέρα μάζευαν καινούργιο «μάννα». "Όσοι μάζευαν παραπάνω τό 'βρισκαν τήν άλλη μέρα σκουληκιασμένο. Μόνο τήν παραμονή του Σαββάτου μάζευαν για δύο μέρες, διότι τό Σάββατο δέν έπιτρεπόταν νά δουλεύουν. Αυτό δέν πάθαινε τίποτε. Ούτε σκουλήκιαζε ούτε μύριζε, διότι τό επέτρεπε ό Θεός.

Σέ ανάμνησι αυτού του θαύματος διέταξε ό Μωυσής και μάζεψαν λίγο «μάννα» σε μία χρυσή στάμνα, για νά τό έχουν και νά τό δείχνουν στα παιδιά τους.

Σαράντα όλόκληρα χρόνια γύριζαν στην έρημο οί 'Ισραηλίτες. Σαράντα όλόκληρα χρόνια ό Θεός τους έστελνε τό «μάννα».

Μιά άλλη φορά τους έλειψε τό νερό και παραπονιόνταν πάλι στον Μωυσή. 'Ο Μωυσής τότε, αφού έκαμε τήν προσευχή του, χτύπησε με τό ραβδί του ένα βράχο και άμέσως άρχισε νά βγαίνει άφθονο νερό.

Κάποτε πάλι τους έκαμε επίθεσι ένας βασιλιάς, πού λεγόταν 'Αμαλήκ. 'Ο Μωυσής τότε έστειλε έναντίον του τόν 'Ιησοῦ του Ναυή. Αυτός μαζί με τόν 'Ααρών και τόν 'Ωρ ανέβηκε σ' ένα ύψωμα και ό Μωυσής ύψωσε τά χέρια του, ώστε νά σχηματίση σταυρό με τό σώμα του. Τότε αυτοί είδαν πώς, όση ώρα ό Μωυσής κρατούσε τά χέρια του ύψωμένα, νικούσαν οί 'Ισραηλίτες και πώς, όταν τά κατέβαζε, νικούσαν οί έχθροί τους. 'Αλλά ό Μωυσής είχε γεράσει πιά και δέν μπορούσε νά κρατήσει τά χέρια του συνεχώς ύψωμένα. Έτσι ό 'Ααρών και ό 'Ωρ έσκυβαν και σήκωνε ό καθένας από ένα χέρι του Μωυσή. Με αυτό τόν τρόπο οί 'Ισραηλίτες νικούσαν συνεχώς τους έχθρούς τους και τέλος τους έξώντωσαν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ — ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ — ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

α) Τό ξύλο πού γλύκανε τό πικρό νερό συμβολίζει τόν σταυρό του Χριστού, πού ύστερα από πολλά χρόνια θά σκόρπιζε τή χαρά και τή γλύκα στις καρδιές των ανθρώπων. β) Οί 'Ισραηλίτες έπρεπε νά μαζεύουν

μόνο για μία μέρα τροφή. Ἀλλά κι ἐμεῖς σήμερα λέμε: «Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον». γ) Τί διδάσκει σὲ μᾶς τὸ ὅτι
ὁ Θεὸς ἄφηκε τὸ «μάννα» ποὺ μάζευαν τὴν Παρασκευὴ νὰ διατηρῆται
καὶ τὸ Σάββατο; δ) Τί μᾶς διδάσκει ἡ νίκη ποὺ πέτυχαν οἱ Ἰσραηλίτες,
ὅταν ὁ Μωυσῆς εἶχε ὑψωμένα τὰ χέρια του σὲ σχῆμα σταυροῦ; θ